

Ay Işıklı Lagün



Yavuz DEMİRKIRAN

Ay Işıklı Lagün

Yavuz DEMİRKİRAN



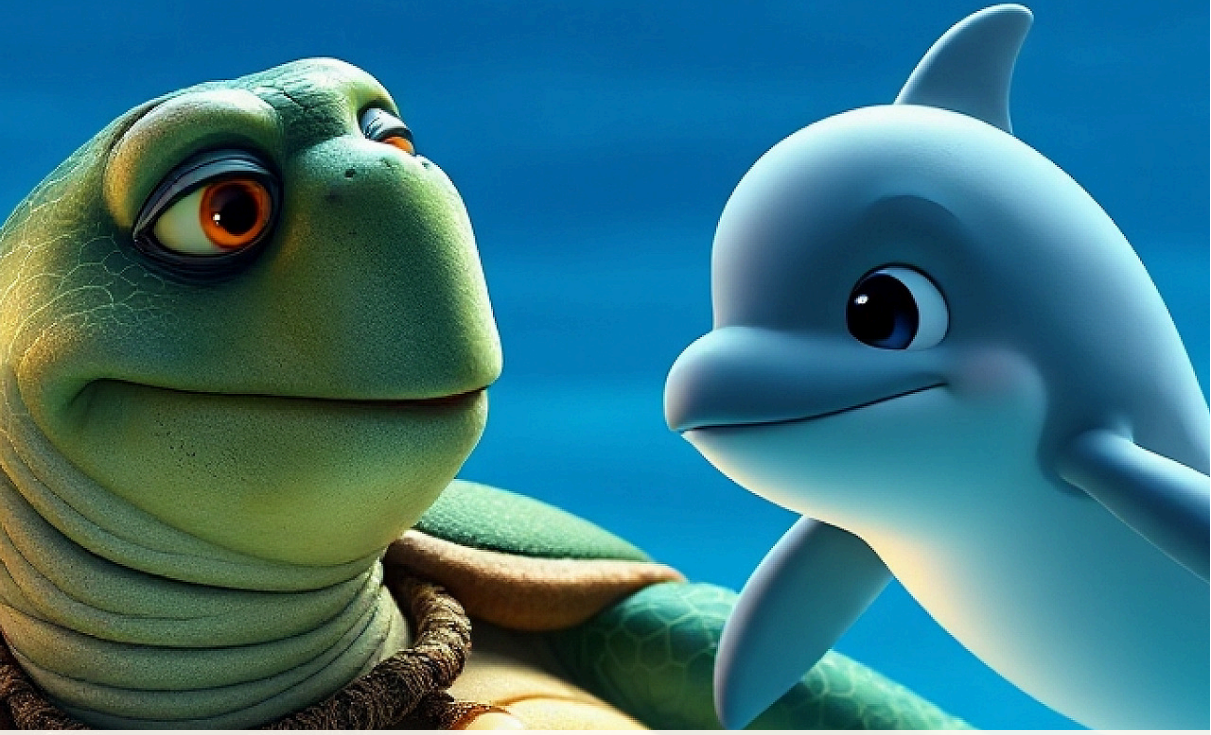
Lumi, parlak mavi bir lagünde yaşayan genç bir yunustu. Derisi pürüzsüz ve mavi-griydi, karnı soluk gümüş gibi parlıyordu. Büyük, dost canlısı koyu renk gözleri ve yumuşakça yuvarlak bir burnu vardı. Her gün en iyi arkadaşı Pip ile yüzerdi; Pip, kıvrık kuyruklu ve boynunda küçük bir yosun şeridi olan minik, altın renkli bir denizatıydı. Birlikte lagünü keşfetmeyi, ılık suda hızla yüzmeyi ve minik baloncukları kovalamayı çok severlerdi.



Bir gece, ay dolunay ve yuvarlakken Lumi su yüzeyine yakın süzülüyordu. Aşağı baktı ve soluğu kesildi. Suyun altında gümüş çizgiler parlıyordu, ay ışığından yapılmış yollar gibiydi. Kumlu zemin boyunca kıvrılıp dönüyorlardı. 'Pip, onu görüyor musun?' diye fısıldadı. Pip başını salladı, kocaman zümrüt gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Ama çizgiler çabucak soldu ve kısa süre sonra lagün yeniden karanlığa gömüldü.



Lumi parlayan yolları hemen takip etmek istedi, ama yollar gitmişti. 'Belki her ay geri geliyorlardır,' dedi Pip. Bunun üzerine Lumi sabırlı olmaya karar verdi. Her gece bekledi ve ayı izledi. Şans getirsin diye yüzgecinde küçük, sedefli bir kabuk taşıyordu. Bazı geceler sabırsızlandığını hissetti, ama gümüş çizgileri hatırlayıp beklemeye devam etti. 'Güzel şeyler bekleyenlere gelir,' dedi bilge deniz kaplumbağası Yaşlı Tidal Dede.



Tidal Dede'nin yosun desenli bir kabuğu ve sıcak kehribar rengi gözleri vardı. Boynunda minik, parlayan deniz kamçısı kabuklarından bir kolye taşıyordu. 'O parlayan yollar yalnızca dolunay gecelerinde ortaya çıkar,' dedi Lumi'ye. 'Özel bir yere götürürler, ama orayı yalnızca sabırlı olanlar bulabilir.' Lumi dikkatle dinledi. Daha fazlasını öğrenmek istedi ve 'Özel yer neresi?' diye sordu. Tidal Dede gülümsedi. 'Zamanı gelince göreceksin.'



Lumi her ay dolunayı gözledi. Bekledi de bekledi, ama bazen bulutlar ayı saklıyordu ve yollar görünmüyordu. Pip hep yanında kaldı, karşılaştıkları deniz canlıları hakkında durmadan konuştu. Yavaş bir deniz hıyarı ve utangaç küçük bir yengeç gördüler. Lumi sabırlı olmayı çalıştı. Sessizce süzölmeyi ve suyu izlemeyi öğrendi. 'Beklemek zor,' dedi Pip'e, 'ama buna değeceğini biliyorum.'



Sonunda, berrak bir gecede dolunay kocaman ve parlak bir şekilde yükseldi. Lumi aşağı baktı ve işte oradaydılar: gümüş çizgiler, her zamankinden daha parlak parlıyordu! 'Pip, bak!' diye bağırdı. 'Geri döndüler!' Pip heyecanla kıvrık kuyruğunu döndürdü. 'Hadi onları takip edelim!' dedi. Lumi derin bir nefes aldı. Biraz heyecanlandı, ama aynı zamanda çok da sevindi. Kuyruğunu salladı ve parlayan yollara doğru aşağı yüzdü.



Parlayan yollar gümüş kurdeleler gibi ışıldıyordu. Lumi onları dikkatle takip etti, Pip de yüzgecine tutunmuştu. Yumuşak kumların üzerinden ve uzun deniz bitkilerinin etrafından geçtiler. Yollar lagün boyunca kıvrılıyor, onları Lumi'nin daha önce hiç gitmediği kadar derinlere götürüyordu. 'Sence nereye gidiyorlar?' diye fısıldadı Pip. 'Bilmiyorum,' dedi Lumi, 'ama sabırlı olmalı ve takip etmeye devam etmeliyiz.'



Yüzerlerken Lumi'ye daha çok deniz canlısının katıldığını fark etti. Minik gümüş balıklardan oluşan bir sürü parlayan yollar boyunca hızla yüzdü. Yaşlı, yumuşak huylu bir yengeç yanlarında sıçrayarak ilerledi. 'Siz de buluşmaya mı gidiyorsunuz?' diye sordu yengeç. 'Buluşma mı?' dedi Lumi. 'O da ne?' Yengeç gülümsedi. 'Göreceksin. Sadece yolları takip et.' Lumi'nin kalbi meraktan hızla çarptı. Sırrı keşfetmeye hevesli bir şekilde yüzmeye devam etti.



Parlayan yollar onları gizli bir mağara girişine götürdü. İçeride su yumuşak bir ışıkla pırıldıyordu. Lumi ve Pip açıklıktan geçip geniş, ferah bir alana yüzdüler. Orada, mağaranın ortasında kadim bir buluşma yeri vardı. Pürüzsüz taşlar bir daire oluşturuyordu ve suda minik, parlayan canlılar süzülüyordu. Çok güzel ve gizemliydi. Lumi böyle bir şeyi hiç görmemişti.



Dairede her türden deniz canlısı toplanmıştı. Denizatları, denizyıldızları ve hatta utangaç küçük bir ahtapot vardı. Hepsi mutlu ve huzurlu görünüyordu. Lumi sıcak bir karşılamayla karşılandığını hissetti. Bir deniz kızı koruyucu öne süzüldü. Soluk, ısıltılı bir derisi, uzun, dalgalı gümüş-mavi saçları ve koyu mor gözleri vardı. Başında parlayan incilerden bir taç duruyordu. 'Hoş geldin, küçük yunus,' dedi yumuşak bir sesle. 'Seni bekliyorduk.'



Lumi şaşırdı. 'Beni mi?' diye sordu. Deniz kızı gülümsedi. 'Parlayan yollar yalnızca sabırlı olanlara görünür. Aylarca bekledin ve şimdi buradasın.' Lumi gurur duydu. Sabırlı olmuştu ve bu onu bu harika yere getirmişti. 'Burası neresi?' diye sordu. 'Burası Ay Işıklı Lagün buluşması,' dedi deniz kızı. 'Nesiller boyunca yaptığımız gibi burada dolunayı kutluyoruz.'



Mira adlı deniz kızı koruyucu daha fazlasını anlattı. 'Uzun zaman önce deniz canlıları dolunayın suya özel bir ışık getirdiğini keşfetti. Birlikte kutlamak için bu buluşma yerini inşa ettiler.' Lumi hayranlıkla etrafına bakındı. 'Yani parlayan yollar her ay buraya mı çıkıyor?' diye sordu. Mira başını salladı. 'Evet, ve artık bize katılabilirsin.' Lumi içinde sıcak bir ısıltı hissetti. Sessizce beklemenin harika sürprizleri ortaya çıkarabileceğini öğrenmişti.



O gece Lumi tüm deniz canlılarıyla kutlama yaptı. Parlayan ışıktaki dans ettiler ve hikâyeler paylaştılar. Pip minik bir denizatıyla arkadaş oldu ve birlikte döndüler. Tidal Dede yavaşça geldi, deniz kamçısı kolyesi parlıyordu. 'Buldun, Lumi,' dedi. 'Bulacağını biliyordum.' Lumi gülümsedi. 'Bana sabrı öğrettiğin için teşekkür ederim,' dedi. Ay yukarıda parlak bir şekilde parlıyordu ve lagün sevinçle ışıldıyordu.



O geceden sonra Lumi her dolunayı sabırsızlıkla bekledi. Sabırla bekler, gökyüzünü izlerdi. Gümüş çizgiler ortaya çıktığında Pip ile parlayan yollarda yüzerdi. Kadim buluşma yerindeki kutlamaya katılırlardı. Lumi sabrın gizli güzellikleri ortaya çıkarmaya yardımcı olduğunu öğrendi. Ve ay ışıklı lagünün altında birçok yeni arkadaş edindi.



Lumi hâlâ yüzgecinde küçük, sedefli kabuğunu taşıyor. Bu kabuk ona parlayan yolları ilk kez takip ettiği zamanı hatırlatıyor. Artık dolunay yükseldiğinde kalbinde mutlu bir kıpırtı hissediyor. Yakında deniz canlılarıyla yüzeceğini ve ayı kutlayacağını biliyor. 'Sabır bir hazinedir,' diyor Pip'e. Pip de başını sallıyor, kıvrık kuyruğu sevinçle kıpırdıyor.



Ve eğer bir dolunay gecesi parlak mavi lagüne yolunuz düşerse, suya dikkatle bakın. Yüzeyin altında parlayan gümüş çizgiler görebilirsiniz. Bunlar, sabırlı birinin takip etmesini bekleyen parlayan yollardır. Lumi, bekleyip onların götürdüğü harika sürprizleri görmenizi umuyor. Çünkü ay ışıklı lagün, bekleyenler için sihir barındırır.